

General | Raquel Orgilés Vila via Alba Carreres | Actualitzat el 20/11/2020 a les 07:02

Com ser mare soltera i intentar passar el mes amb 450 euros

La Raquel, mare monomarental, ens explica la dura situació en la que es troba: quan va decidir ser mare soltera no s'esperava que la crisi de la Covid l'afectés

[inici centrareport] Ho vaig vendre tot per ell. Vaig tancar la botiga que tenia, els mobles del meu pis... sempre discutíem. Em vaig adonar que aquella era una **relació realment tòxica**. Quan ho vam deixar em vaig trobar amb que el meu pis que estava llogat i vaig haver de tornar a casa els meus pares.

La meva sensació era de frustració, **no tenia ganes de conèixer a ningú**, l'edat se'm tirava damunt, en tenia 35, i la meva il·lusió era ser mare. Quan em van dir que tenia les trompes de fal·lopi obstruïdes no m'ho vaig pensar dues vegades: vaig decidir que provaria una sola vegada, només una, **fer-me una invitro amb els meus òvuls**.

Vaig tenir molta sort. Un dels òvuls va ser fecundat i **em vaig quedar embarassada**. M'hagués agradat tenir una parella que em toqués la panxa, compartir moments plegats, formar una família amb algú. **Jo la vaig tenir sola**. La meva mare m'ajudava, sí, però òbviament no és el mateix.

M'hagués agradat tenir una parella que em toqués la panxa

Finalment va néixer la Nora. El **postpart va ser complicat**. Gairebé no podia sortir de casa i van ser moltes nits sense dormir. Quan la Nora va tenir 3 mesos em vaig trobar amb un altre obstacle: el confinament.

Les **famílies monomarentals** només tenim 16 setmanes de permís, i passa volant. No tens ningú que et recolzi, que et faci el relleu. Amb tot plegat em va passar que les amistats van anar allunyant-se i fins i tot desapareixent. El temps vital hi va tenir a veure, també la pandèmia, el fet de no viure a la mateixa localitat i fins i tot les **diferències d'opinió** o de maneres de veure la vida.

Una de les amigues que tenia fins i tot em va qüestionar pel fet de voler ser mare soltera. Em va dir que era una egoïsta pel fet de voler ser mare jo sola. Jo no li havia demanat opinió, estava explicant el que havia decidit. [ficentrareport]

[inici centrare report] Si quan ets mare i tens una parella ja hi ha gent que opina de tot, quan ets mare soltera **aquestes opinions encara generen més angoixa**. Penso que quan estàs sola la gent es veu més en cor de dir-te què pots fer, de posar en dubte allò que vols, i segurament ho facin amb bona fe, però a mí tot això m'ha afectat.

Els **problemes laborals** també han estat un gran obstacle. L'empresa on treballava em va fer firmar un paper d'ERTO d'un 100%. Després però, em van dir que l'ERTO era del 60% amb la qual cosa em van comunicar que o bé treballava el 40% o demanava vacances.

Vaig demanar el plan me cuida. El meu sou sense reducció era de 900 i pico, i amb tot plegat, em quedarien uns 475 euros. **Durant els 3 mesos de confinament no vaig rebre ni un euro**. Per sort havia estalviat alguna cosa, no gaire.

M'he sentit abandonada, deprimida, desconcertada. He demanat ajuda terapèutica a la sanitat pública, però realment és insuficient. Estic sola, no tinc a ningú més i per a mí un dia de teràpia cada 3 mesos és realment molt poc. **Ara estic anant a teràpia** però m'ho pago de la meva butxaca. Cada visita em costa 60 euros.

Jo ara no em sento sola gràcies a l'Instagram. La gent m'anima, m'ajuda. Allà m'hi trobo bé. **La meva medicina ara mateix és Instagram**, més que una pastilla que em fa adormir. Em costa molt sortir al carrer, relacionar-me amb la gent, m'agobien molt, em diuen com he de fer les coses... A dintre de casa i a la meva bola m'hi trobo bé. Els missatges de suport que rebo em reconforten. [ficentare report]

[inicentrareport] Per la castanyada vaig anar a dinar amb la família a celebrar-ho. Dies més tard tots van donar positius menys jo i la nena. Pel seu aniversari encara estavem confinades, així que vaig decidir **centrar tots els meus esforços** en que tingués un aniversari com es mereixia.

Dec diners a la comunitat, intento gestionar el tema econòmic com puc. Ara mateix tinc **200 euros al banc**. La gent em retreu que li doni a la meva filla gers o nabius que són més cars, però tinc clar que la meva filla menjarà bé i sa. M'és igual si jo menjo menys o de menys qualitat. **Vull el millor per ella.**

Mentre jo hi sigui a la Nora no li faltarà de res. **Lluito perquè tingui el millor** costi el que costi.

[slideflaix]1122[/slideflaix]

[fcentrareport]